

כוכבים

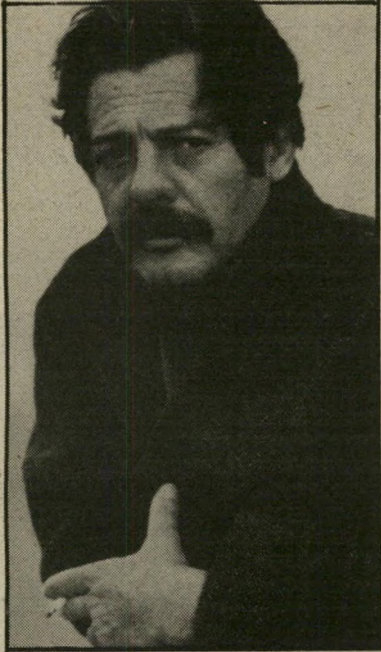
על כבודו של מאסטריואני

הערה מזרה

בתוכנית טלוויזיה

אחת ההערות המוזרות ביותר נאמרו על ידי השחקן משה איבגי בתוכנית הטלוויזיה האחרונה משהו מהסרטים. אבל מוזר עוד יותר הוא שאיש מעורכי התוכנית ומגישיה לא מצא לנכון להגיב על ההערה.

איבגי, שהיה אורח התוכנית, נתבקש להביע את חוות-דעתו על הסרט מקרוני. הוא התפעל מן השחקן מארצ'לו מאסטריואני, וציין שהפתעתו נוכח מישחקו של מאסטריואני נבעה מכך ששחקן זה לא ביצע קודם לכן תפקיד אופי.

שחקן מאסטריואני בלי אופי

ובכן, הנה משהו מהסרטים, לעירוד הזיכרון, רק על קצה המזלג — לרשימת כל תפקידי האופי של מאסטריואני לא יספיק כאן המקום: לילות לבנים, הזר (ויסקונטי), דולצה ויטה ושמונה וחצי (פליני) לילה באורן, הנרי הרביעי (בלוקיו) ובקרוב, בשעה טובה בישראל, גינגר ופרד, סירטו האחרון של פליני.

מעניין רק שהבימאי היווני יאנו אנגלופולוס, בלי ספק אחד החשובים שבבימאי אירופה ה' יוצרים היום, בחר דווקא במארצ'לו מאסטריואני לגלם דמות של מגרלדבורים יווני, שחתונת בתו הצעירה מביאה אותו למשבר הסופי של חייו — סרט שבמידה מסוימת הוא שמונה וחצי של אנגלופולוס בעצמו. כשנשאל אנגלופולוס כי שבע שנים בפסטיבל ונציה — שם הוצג סירטו האחרון — מדוע בחר דווקא בשחקן איטלקי כדי לגלם את גיבורו, השיב בפשטות: כי מאסטריואני הוא שחקן אופי.

תדרוך

חובה לראות:

תל-אביב: שואה; נשיקת אשת העכביש; ראן; שיגעון של לילה; עוברת אורח; איזכרונות מאמריקה.

חיפה: שואה; הכבוד של פריצי.

תל-אביב:

*** **עוברת אורח** (צרפת, פריז): סאנדרין בוגר מעצבת באכזריות נערה שניסתה לתלוש את עצמה מן החברה, והחברה נקמה בה. *** **נשיקת אשת העכביש** (דיז'ני גוף, בריזל): הישגים מרשימים בתחום המישחק, בסיפור נוגע ללב על הומריסכסאל המוותר על נטייתו המינית למען כבוד עצמי.

*** **שיגעון של לילה** (ארצות-הברית, חן 2): מסע בלהות של צעיר מרובע אל תוך השיגעון האורבני הלילי של ניו-יורק המטריפה.

*** **שתי אצבעות מצידון** (ישראל, פאר, מוצג גם בהבירה, ירושלים): תיאור ריגשותיו של החייל הישראלי הממוצע, ברגישות גדולה, של אלי כהן וצוות שחקנים צעירים, העושים מלאכתם נאמנה — למרות כל הפלר גתות המלעיוזות שליוו את יציאת הסרט אל הכר

עזנה פינינו

מיגואל אנהואל סולה: געגועים

בשיחה מבורכת, כשיכו שורשים במולדת החדשה? הבימאית סריטאי פרנאנדו סולאנס עשה לו שם בזכות סרטים בעלי קו פוליטי תקיף, שמאלני מובהק, כמו שעת הכיבושים או בנו של מרטין פרו, ונאלץ לגלות מארגנטטינה ב-1976. הפעם הוא נעזר בצלם יוצא מן הכלל, פליכס מונטי, ובמוסיקאי ארגנטיני מובהק, אסטור פיאצולה, כדי ליצור מחזמר-קולנועי מסוג חדש, מקורי ומקסים.

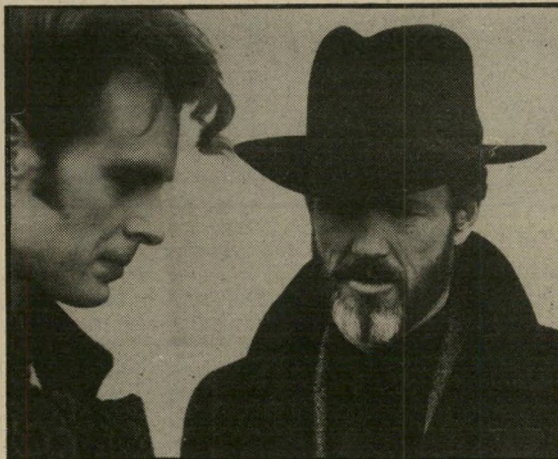
טאנגו אחרון בארגנטינה

טאנגוס (גלותו של גארדל) לב 2, תל-אביב, צרפת-ארגנטינה) — זהו סרט על געגועים לוחטים, כואבים, חמים, בדיוק כמו צלילי הטאנגו. המחול שאת צעדיו ואופיו עיצבה הנשמה הלא-טינו-אמריקאית.

הסיפור על קבוצת גולים מארגנטינה, המנסה להעלות במאריס מופע, טאנגודיה, מעין מחזה-טאנגו שישחזר את גלותו של לואיס גארדל, שהיה כוכב, מוסיקאי ורקדן טאנגו אשר הפך לסמל מולקלוריסטי-כמעט, מאז נספה בתאונת-מטוס ב-1935. תוך כדי החזרות על מופע זה מצטיירת תמונה של אמנים בגלות, על הבדידות והעריצות התוקפת אמנים אלה, כשהם נקרעים מכור מחצבתם ונאלצים לחיות בנכר, במציאות תרבותית חדשה, בעודם צמאים תמיד לניקה מן השורשים שעליהם צמחו. הם חיים בין התיקווה לייאוש, כשחוט-הטלפון הוא המקשר היחיד עם ההורים, המישפחה ושותפים מן העבר, שנשארו מאחוריהם. כך יוצרת, במצוקתה החדשה, הכובת מאריאנה (מארי לאפורה), שעה שבתה הצעירה, מאריה, שדרך עיניה מועבר הסיפור לצופים, כבר נושאת נפשה להיטמע במציאות החדשה, בפאריס, בחברה החדשה ובתרבות החדשה.

ילדה זו ואחרים — שואל הסרט — מה יהיה עליהם, האם הגלות תישאר בנישמתם, דוגמת נישמת הוריהם, או שהם יזכו

קריס קריסטופרסון וקית קאראדין: מרתקים

אחת מהן, עימות שהופך למרחף-דמים מן הסוג שצריך לנקות עיר מן הטינופת האנושית שהשתלטה עליה. לזכותו של רודולף יש לומר שמצא כמה שחקנים שעצם נוכחותם משרה אמינות רבה — קריס קריסטופרסון, איש-החוק, ג'נביב בזולד, בעלת-הבר, קית קאראדין, כקריקטורה של ביריון צעיר ושחצן ודיוויין — אותו זמר-שחקן העוטה בדרך-כלל שמלות — המופיע כאן לראשונה על הבד.

כשמיתוסים נפגשים

בעקבות הכרך (לב, תל-אביב, ארצות-הברית) — זה אחד מאותם הסרטים שבהם הדמויות והא-וויריה הרבה יותר משכנעים מן הסיפור עצמו, וכאשר אתה יוצא מאולם הקולנוע אתה זוכר יותר את האנשים ופחות את מעשיהם.

המדובר בשוטר קשוח המשתחרר מן הכלא, שם ריצה עונש ארוך על רצח ליווייתו בעולם התחתון, ועל בעלת-בר שלמדה את החיים בבת-ההספר הקשוחים ביותר, ועוד מדובר במירחא צעיר הרוצח להתעשר במהירות, שהוא בעצם גנב קטן בעל שאיפות גדולות, וידידתו התמימה, כל הארבעה נפגשים בעיר אלמונית, והמיפגש ביניהם הוא כמו מיפגש בין מיתוסים של קולנוע: דמויות של הקולנוע הקלאסי, בגילגול המודרני של תקופתנו, ברובם של סמים, קורט הומריסכסואליות, אלימות קשה ומוסיקת רוק.

השוטר לשעבר מתאהב בנערתו של הפירחה, זה האחרון מזינה אותה תוך כדי התעסקות במעשי-שד, שיפילו אותו בסופו של דבר במח. בעלת הבר מנסה לאזן את הכוחות הפועלים סביבה, והבימאי אלו רודולף מסובב אותם בחיבה רבה, כשהוא מנסה להסביר שהמדובר באוסף אנשים המחפשים לעצמם נואשות שיווי משקל בחיים. העלילה המאולתרת למדי, מובילה בסופו של דבר לעימות המוני בין שתי כנופיות של העולם התחתון, בטירתו של מנהיג

גים בלושי ואליזבת פרקינס: מתוקים

עיס שבהם אינו מוצא פיתרון דרמאטי סביר כדי לתאר את התפתחות היחסים בין השניים. אז הוא דוחף פיזמוני לתוך הפסק-קול, ומוכר תמונות של אווירה חביבה וציבועונית, שבהן נראים שני גיבורים חמודים המבקשים אהבה. רוב לאו ודמי מור, מתוקים כרגיל, גים בלושי, אחיו של ג'ון המנוח, עושה הרבה רעש, אהבים צעירים בישראל יתקנאו בעיקר בתנאי-החיים של בני-גילם בשיקאגו.

יפים בלי עוקץ

הרומן של אתמול בלילה (רבי-חן, תל-אביב, ארצות-הברית) — המחזה של דיוויד מאמט, ממנו נלקח הסיפור הזה, מבטיח סטיות

מיניות בשיקאגו, סירטו של אדוארד צ'וק אינו חולם אמילו להגיש משהו נועז יותר מסיפור אהבה שיגרתי, למען האמת, נדמה כאילו מה שנעשה כאן הוא שיבה לימי הקומדיה הרומאנטית של הוליווד מן הימים הטובים, אולם ללא העוקצים וההברקות אשר איפיינו פעם את סרטיהם של הווארד הוקס, מצד אחד, או יאנו מקיקארי מצד שני.

מקדם-מכירות בחברת-מזון פוגש גרפיקאית בפארק, הוא נתקן בה שוב בבר, רומאן של לילה אחד מתפתח לסיפור-אהבה, היא עוברת לגור עימו, אולם אחרי כמה זמן הם נפרדים, הכל כאילו נגמר, אבל לא לדאוג, אנחנו בהוליווד, ובהוליווד הכל מסתדר בסופו של דבר על הצד הטוב ביותר. אכן צורך לומר ששני הגיבורים הם יפיתואר, מובן שלידם יש עוד שניים, יפים פחות, שצריכים לספק את המלח והמפילפל, החסר ליפנים, כל זה מתרחש ברמה של סירטי-התבגרות, כאשר מוסי-ההשכל העיקרי בו הוא שצריך להעז ולא לחשוש כל-כך לפרסיות, אם אכן רוצים בנפש אהובה, אם זה נשמע שחוק ומשמש — אין מה לעשות, זה מה שיש בהוליווד החדשה להציע היום לקליינטים שלה. דלות הבימוי של צ'וק באה לידי ביטוי בעיקר בכמה קט-